

шка, ти си бързалъ да излѣзешъ вѣнъ отъ монастира.

Да си се родилъ човѣкъ ти какъвъ щѣше да бждешъ?

— Нѣкой светецъ основателъ на стотици благотворителни братства и монастири. Щѣли дванадесетъ години ти си се мжилъ неуморно безъ да искашъ почести и благодарностъ. Азъ имахъ честь да се запозная съ тебе на С. Бернардъ. Разбира се, азъ съ почитание си снѣхъ шапката предъ тебе. Ти въ това време играеше съ другаря си, както играятъ тигритѣ. Много ми се искаше да дойда къмъ тебе по-близо, но ти зарѣмжа на непознатия човѣкъ. Азъ знаехъ тогава твоето име и неговата слава. Ако да бѣхъ въ бѣда, ти нѣмаше да рѣмжишъ.

Ти си умрѣлъ и тѣлото ти стои въ Бернския музей. Града добре е направилъ, че когато си остарѣлъ, станалъ си слабъ и не си можалъ да служишъ на хората, хранилъ те и те пазилъ, до като си умрѣлъ. Който види въ музея сега твоето препарирано тѣло, трѣбва да си снее шапката, да купи портрета ти и да го тури на стената въ стаята си. Нека да покаже на децата си и ученицитѣ картината, кждето, съ спасеното дете на гърба, ти стоишъ и дрѣнкашъ камбаната при вратата на монастиря, и нека имъ каже: правете и вие така, както е правило това куче“.

* * *

За днешно време, почти въ всички държави, полицейскитѣ власти отгледватъ кучетата — вълча порода (полицейски кучета).

Тѣзи кучета много приличатъ на вълкъ, но сж много умни и лесно се приучватъ да изпълняватъ разни поржчки (подаватъ се на дресиране).

Полицейскитѣ кучета се отличаватъ съ извънредно силно развитъ мирисъ (обоняние). Достатъчно е да се хване съ ржка единъ предметъ, или да се стжпи съ кракъ на нѣкое мѣсто и само съ едно подушване, полицейското куче може да открие човѣка, който е хващалъ предмета.

Полицията използва тѣзи дарби на кучето и, въ